

		Ορισμός
Ανεκτικότητα - Αποδοχή		«Ανεκτικότητα είναι σεβασμός, αποδοχή και εκτίμηση της πλούσιας ποικιλομορφίας των πολιτισμών του κόσμου μας, των ειδών έκφρασής μας και των τρόπων του να είναι κανείς ανθρωπίνος. Καλλιεργείται με τη γνώση, την ειλικρίνεια, την επικοινωνία και την ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και των πεποιθήσεων. Ανεκτικότητα είναι αρμονία στη διαφορετικότητα [...] Η ανεκτικότητα είναι, πάνω απ' όλα, μία ενεργή στάση που παρακινείται από την αναγνώριση των οικουμενικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των άλλων» (ΟΥΝΕΣΚΟ 1995, 5).
Ενσυναίσθηση		Η ανεκτικότητα περιλαμβάνει την πρόληψη του εκφοβισμού και μία ανοιχτή στάση απέναντι στην ποικιλομορφία της πολιτισμικής έκφρασης.
Συμπερίληψη		Ενσυναίσθηση έχει οριστεί ως «αυτό που συμβαίνει όταν θέτουμε τον εαυτό μας στην κατάσταση του άλλου και βιώνουμε τα συναισθήματα αυτού του ατόμου σαν να ήταν δικά μας» (Lipman 2003, 269).
Συνύπαρξη	Αποδοχή της διαφορετικότητας	Εξύμνηση των πολιτισμικών διαφορών. Περιλαμβάνει την κατανόηση της κουλτούρας του άλλου, τον σεβασμό και την ανάπτυξη της πολιτισμικής ταυτότητάς τους.
	Ανθρώπινα δικαιώματα	Τα «δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες σε κάθε πτυχή της ζωής των ανθρώπων» (ΣΤΕ 2010, 8).
	Δημοκρατία	Το να δίνεται στους πολίτες η ευκαιρία να συμμετέχουν άμεσα τόσο στις διαδικαστικές όσο και στις κοινωνικές διαστάσεις της λήψης αποφάσεων.
	Ισότητα	Η ενεργή επιδίωξη κάποιου να καταφέρει να είναι ίσος ειδικά ως προς την κοινωνική θέση, τα δικαιώματα ή τις ευκαιρίες.
	Αλληλεγγύη	Το να δρας από κοινού, μοιράζοντας ισότητα και δίκαια τόσο τα προνόμια (δηλαδή: την ευημερία) όσο και τις δυσκολίες. Αυτό δημιουργεί ένα αίσθημα κοινωνικής ευθύνης και είναι έμμεσα συνδεδεμένο με την ενσυναίσθηση.
	Παγκοσμιοποίηση	Η διαδικασία της αλληλεπίδρασης και της ενσωμάτωσης μεταξύ ανθρώπων, εταιρειών και κυβερνήσεων παγκοσμίως.

Κοινωνική Ευθύνη	Αειφόρος Ανάπτυξη / Κλιματική Αλλαγή	Αυτή σχετίζεται με κοινωνικά και οικονομικά θέματα και ορίζεται ως «η ανταπόκριση στις ανάγκες της σημερινής γενιάς χωρίς να διακινδυνεύεται η ικανότητα των μελλοντικών γενιών να ανταποκριθούν στις δικές τους ανάγκες» (δηλαδή: η διασφάλιση μίας καλύτερης ποιότητας ζωής για όλους, στον παρόν και στο μέλλον). Μία διάσταση της αειφόρου ανάπτυξης είναι η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.
	Πολιτότητα	Το να είσαι μέλος μίας χώρας και να έχεις δικαιώματα και υποχρεώσεις που πηγάζουν από αυτό. Κάθε υπήκοος μίας χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεωρείται πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πολιτότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αντικαθιστά την εθνική πολιτότητα: είναι μία προσθήκη σε αυτή. Η πολιτότητα είναι συνδεδεμένη με την ανεκτικότητα και την δημοκρατία, με την ενεργή πολιτότητα να ορίζεται ως «η οικοδόμηση μίας ανοιχτής και δημοκρατικής κοινωνίας» (ΣτΕ & ΕΣ 2015, 25).
	Κοινωνική και Πολιτική Επάρκεια	Αυτές εμπεριέχουν προσωπική, διαπροσωπική και διαπολιτισμική ικανότητα. Καλύπτουν όλα τα είδη συμπεριφοράς που προετοιμάζουν τους ανθρώπους για τη συμμετοχή τους με έναν αποτελεσματικό και επικοινωνιακό τρόπο στην κοινωνική και εργασιακή ζωή, ειδικά σε αυξανόμενα ποικιλόμορφες κοινωνίες, όπως και για την επίλυση συγκρούσεων όπου είναι απαραίτητο. Η πολιτική επάρκεια παρέχει τα εφόδια στους ανθρώπους για την πλήρη συμμετοχή τους στην αστική ζωή, με βάση τη γνώση για κοινωνικές και πολιτικές έννοιες και δομές και μία αφοσίωση στην ενεργή και δημοκρατική συμμετοχή (ΕΚ & ΣτΕ 2006).
	Ενεργός Συμμετοχή	Αναφέρεται στην ανάμειξη του ατόμου σε σχέση με τους αστικούς, πολιτικούς, κοινωνικούς, οικονομικούς, νομικούς και πολιτισμικούς τομείς της κοινωνίας.
	Συνεργασία	Το να δουλεύεις μαζί για το κοινό καλό. Αυτό συμβαίνει σε μία ποικιλία επιπέδων, από διαπροσωπικό μέχρι διακρατικό επίπεδο.
Ανήκειν	Ένα μέσο αντίληψης της ιδιότητας του μέλους σε κοινές κοινότητες (π.χ. οικογένειες, σχολεία, ομάδες, περιοχές) ή η αίσθηση του ανήκειν σε μια κοινότητα. Αυτό ενσωματώνει πολιτισμικές κληρονομίες, τις εκφράσεις των τρόπων διαβίωσης που αναπτύχθηκαν από μια κοινότητα και πέρασαν από γενιά σε γενιά, και την αίσθηση μιας κοινής κληρονομιάς, καθώς και τις κοινές αφηγήσεις που διαμορφώνουν μια συγκεκριμένη κοινότητα, όπως οι μορφές μετανάστευσης, αναγκαστικής και εθελούσιας.	